

หลวงพ่อจรัญที่ข้าพเจ้ารู้จัก

โดย....พันเอกหญิง วาสุณี อนันตรพีระ

R16005

ข้าพเจ้ามองร่างพระภิกษุซึ่งนั่งพับเพียบหลังตรงอยู่บนตั่งตรงหน้าด้วยความรู้สึกตื่นตันอยู่ในใจ น้ำตาซึมออกมาตลอดตาทั้ง ๒ ข้าง หลวงพ่อจรัญท่านเมตตารับมาเป็นองค์บรรยายธรรมะในหัวข้อ “สร้างเกราะคุ้มใจ ห้องภัยยาเสพติด” ให้กับกรมการทหารช่าง ในโอกาสที่กรมการทหารช่างจัดนิทรรศการต่อต้านยาเสพติดโลก ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นกิจกรรมในโครงการ “สร้างเกราะคุ้มใจ ป้องกันภัยยาเสพติด” อันเป็นชื่อเดียวกับหัวข้อบรรยายนั่นเอง โดยมีข้าพเจ้าเป็นหัวหน้าโครงการ นับว่าเป็นความกรุณาอย่างหาที่เปรียบมิได้ จากประวัติของแผนกอนุศาสนาจารย์ กรมการทหารช่าง พบว่าหลวงพ่อเคยรับนิมนต์มาบรรยายธรรมะที่กรมการทหารช่างครั้งหนึ่ง เมื่อปี ๒๕๒๒ หลังจากที่ท่านประสบอุบัติเหตุรถชนคอหักประมาณ ๑ ปี ซึ่งในสมัยนั้น อนุศาสนาจารย์ที่เป็นผู้นิมนต์มาคือ ร้อยเอกเลื่อน สุนทรเศวต หลวงพ่อเล่าว่า คนมาฟังบรรยายและรับแจกเหรียญคอหักของหลวงพ่อกือบหมื่น เรียกว่าเคาน์เตอร์ที่นั่งแจกเหรียญพังเลยก็ว่าได้ มาในครั้งที่ ๒ คือ ครั้งนี้ ห่างจากครั้งแรก ๒๒ ปี ซึ่งหลวงพ่อบอกว่า “ถ้าไม่ใช่วาสุณี ก็จะไม่มาเพราะไกลมาก” ข้าพเจ้าได้แต่ซาบซึ้งในความกรุณาของหลวงพ่อบนอย่างยิ่ง วันนั้นหลวงพ่อไม่สบายเลย เสียงไม่มี และทราบจากลูกศิษย์ที่วัดว่า หลวงพ่ของท่านอาพาธมาก่อนหน้านี้แล้ว

แวบแรกที่ข้าพเจ้าพบหลวงพ่อ ข้าพเจ้าตกใจมาก เพราะองค์ท่านชubbผอมและทำบวมจากการนั่งรถทางไกลหลายชั่วโมง ไม่รู้ว่าเป็นบุญหรือบาปกันแน่ ที่นิมนต์หลวงพ่อมา ดูเหมือนเป็นการทรมานครูบาอาจารย์มากกว่า แต่หลวงพ่อรับปากลูกศิษย์แล้ว หลวงพ่อไม่อยากให้ลูกศิษย์ผิดหวัง ท่านจึงฝืนสังขารมาโปรดชาวราชบุรีถึงที่ เมื่อนิมนต์ท่านมาแล้วข้าพเจ้าถือโอกาสถวายอาหารเพลที่บ้านด้วย

เลย ซึ่งท่านยังนำขนมเบี๊ยะอินทร์บุรีมาฝากด้วย ลูกศิษย์ของหลวงพ่อก็รู้ว่าหลวงพ่อก็คงไปไหนก็ตามท่านจะมีของฝากติดไม้ติดมือไปด้วยเสมอ นับว่าเป็นบุญของครอบครัวของข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก ตั้งแต่ข้าพเจ้าได้มาปฏิบัติธรรม และหลวงพ่อก็รับเป็นลูกศิษย์ ข้าพเจ้ามีแต่สิ่งดีงามเกิดขึ้นในชีวิตมากมายสำหรับเรื่องของสุขภาพที่ป่วยเป็นมะเร็ง เป็นผลจากกรรมของข้าพเจ้าเอง แต่ถึงกระนั้นก็ยังได้บารมีแผ่เมตตาจากหลวงพ่อก็ทำให้หายได้ หลวงพ่อก็เป็นครูบาอาจารย์ที่ดี มีความกตัญญูรู้คุณ และมีความอดทนอดกลั้นเป็นที่สุด เรื่องนี้ข้าพเจ้าได้ยินได้ฟังหลวงพ่อกเล่าด้วยตนเองบ้าง จากลูกศิษย์ลูกหาหลายๆ คนบ้างจากหนังสือที่ลูกศิษย์เขียนถึงหลวงพ่อบ้าง และที่สำคัญ ข้าพเจ้าสัมผัสได้ด้วยตนเองก็มี หากสังเกตให้ดีหลวงพ่อกจะกล่าวถึงครูบาอาจารย์ ด้วยความเคารพบูชา ไม่ว่าจะพูดถึงหลวงพ่อดิม ซึ่งสอนวิชาคชศาสตร์ให้หลวงพ่อกจนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ ในช่วงเดินธุดงค์ในป่าหลวงพ่อกจง วัดหน้าต่าง ซึ่งหลวงพ่อกได้เรียนวิชาหุงน้ำมันจากท่าน หรือการแผ่เมตตาโดยให้คนเขียนชื่อนามสกุลลงในบาตร การให้พระซึ่งควรให้กับผู้ที่มีศรัทธาต่อครูบาอาจารย์ อย่างแท้จริงก็ได้จากหลวงพ่อกสุด เป็นต้น ความกตัญญูต่อครูบาอาจารย์ของหลวงพ่อกครั้งสำคัญ คือเมื่อครั้งที่พระพิมลธรรม(วัดมหาธาตุ) ถูกกล่าวหาจากรัฐบาลในสมัยนั้นว่าเป็นคอมมิวนิสต์ และบังคับให้ท่านสึกจากความ เป็นพระ ได้เคยมีตำรวจมาที่วัดอัมพวัน พบรูปพระพิมลธรรม ซึ่งหลวงพ่อกนับถือเป็นอาจารย์องค์หนึ่งตั้งวางไว้ เขาบังคับให้ปลดรูปลงมิฉะนั้น จะถือว่าหลวงพ่อกทำผิดด้วย ซึ่งหลวงพ่อกก็ไม่ยอมให้ปลด แล้วสุดท้ายเขาก็ทำอะไรไม่ได้ ในส่วนของบุพการีนั้น แม้จะอยู่ในเพศบรรพชิต หลวงพ่อกท่านก็ได้ดูแลคุณแม่ของท่าน อย่างดีจนกระทั่งตายจากไปเมื่ออายุได้ ๑๐๑ ปี นับเป็นความกตัญญูอย่างสูงสุด แม้แต่ในเหตุการณ์ต่างๆ ท่านผ่านมาในชีวิตหลวงพ่อกจะจดจำได้แม่น และไม่เคยลืมใครที่มีบุญคุณกับท่านเลย ขนาดที่ท่านถูกพระและลูกศิษย์ที่วัดโดนด รุมทำร้าย และนายหมื่นช่วยไว้ เวลาจะผ่านมานานแค่ไหนก็ตามท่านไม่เคยลืม เมื่อมีโอกาสก็ได้

ตอบแทนในรุ่นลูกของเขาจนได้ ในส่วนของความอดทนอดกลั้นนั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วย
ตาตนเองบ่อยๆ ส่วนมากจะเป็นวันสำคัญของหลวงพ่อกับ เช่น งานวันเกิด หรือวันปี
ใหม่ ซึ่งหลวงพ่อกับจะแจกหนังสือหรือเหรียญให้ลูกศิษย์ เวลาแจกแต่ละครั้งลูกศิษย์
ส่วนใหญ่ดูเหมือนจะรักหลวงพ่อกับน้อยกว่าความโลภของตนเอง เพราะเจ้าหน้าที่เขาก็
ประกาศอยู่ป่าวๆ ว่า ให้ทุกคนลุกขึ้นยืนเป็นแถว แล้วเดินทยอยกันออกมาจับ แล้ว
เขาจะเริ่มแจกจากคนที่มาหาที่นั่งคอยในศาลาไปก่อน เพื่อจะได้ไม่คับคั่ง ซึ่งก็
ยุติธรรมดีแล้ว เพราะคนพวกนี้เขารีบมาก่อน แล้วมานั่งคอยในศาลาพนมเมื่อย นั่ง
รอเป็นเวลา ๕-๖ ชั่วโมง กว่าจะได้รับแจก แต่ปรากฏว่าคนภายนอกมักจะเดินเข้า
มาด้านหลังแล้วตีแถวโอบด้านข้าง ล้อมพวกที่นั่งรอในศาลาไว้ พอถึงเวลาแจกของก็
จะเริ่มพรูออกไปทั้ง ๒ ข้าง แล้วยืนออแน่นอนกันอยู่ด้านหน้า บางครั้งแทบจะทำให้
หลวงพ่อกับเป็นลม เพราะไม่มีอากาศหายใจ แต่หลวงพ่อกับก็ทนนิ่งเฉยไม่กล่าวคำตำหนิ
ใครเลย ข้าพเจ้าเห็นแล้วสงสารหลวงพ่อกับเหลือเกิน สภาพเช่นนี้ทำให้นึกถึงคำพูดที่
หลวงพ่อกับเทศน์ให้พวกเราฟังว่า “ความขลังของอาจารย์ คือ ความคลั่งของลูกศิษย์”
ก็เป็นจริงเหมือนที่หลวงพ่อกับว่านั่นแหละ คนที่ลุกฮือขึ้นไปเหล่านั้นเหมือนคนบ้าคลั่ง
ทำไมไม่คิดว่าหลวงพ่อกับท่านเหนื่อยกว่าพวกเราหลายเท่านี้ อายุท่านก็มากแล้ว ใน
วันสำคัญต่างๆ เหล่านี้ ตั้งแต่เข้ายันค่ำ (บางครั้งดึกตื่น โดยเฉพาะช่วงปีใหม่ จะ
ถึง ตี ๓ - ตี ๔) ท่านไม่เคยได้พัก ฉันท้าแล้วลงมารับแจก ซึ่งวนเวียนกันมาวันละ
๒ รอบ (เช้า - บ่าย) พอรับแขกกลับขึ้นไป ลูกศิษย์ก็จะมาปรึกษางานบ้าง มีแขก
ทางโทรศัพท์บ้าง บางครั้งงานหนังสือหรืองานบริหาร ในฐานะเจ้าคณะจังหวัด และ
เจ้าอาวาสก็มีมากมาย ทำไมไม่เคยทันเลย พอลงมาที่ศาลาก็ต้องสวดมนตร์ให้พรลูก
ศิษย์กับญาติโยมอีก เหนื่อยแสนสาหัส พอถึงเวลาแจกของท่านควรจะได้เห็นลูก
ศิษย์ยิ้มแย้มแจ่มใสเข้ามากราบท่านและรับของไป กลับกลายเป็นว่าเห็นลูกศิษย์วิ่ง
แย่งกันเข้ามาไม่เป็นแถวเป็นแนวอย่างที่ควรจะเป็นเลย หลวงพ่อกับท่านจะสะเทือนใจ
แค่ไหน ท่านอุทิศสัจจะบรวงส่งสอนให้ลูกศิษย์เป็นคนดี รู้จักอ่อนน้อมถ่อมตน รู้จัก

เสียสละ ที่สำคัญท่านชอบให้ทุกคนมีสติ แล้วเป็นอย่างไร ทุกคนที่ข้าพเจ้าเห็น เหมือนคนไร้สติ ต้องขอร้องหากท่านคิดว่าข้าพเจ้ามาตำหนิติเตียนว่ากล่าว ความจริงก็คือเราเป็นลูกศิษย์หลวงพ่อดีเหมือนกัน ถ้าเรารักกันก็ต้องเตือนกัน หลายคนที่ข้าพเจ้าสังเกตว่าเขาร้องไห้เนื่องจากว่าเขารอนานกว่าจะได้เข้ามาราบ และรับของจากหลวงพ่อ แต่คิดในมุขกลับบ้างเถิดว่า พวกเราสามารถแค่นั้นก็ตาม เราก็ได้กินอิ่ม นิ่งสบาย นอนสบาย อยากเหยียดแข้งเหยียดขา ลูกเดินไปไหนก็ได้ ปวดท้องเข้าห้องน้ำเมื่อไรก็ลูกไปเข้าได้ แต่หลวงพ่อนั้นตั้งแต่นั้นนั่งบนศาลาแล้ว ๘ ชั่วโมง ๑๐ ชั่วโมง หลวงพ่อไม่เคยขยับ ไม่เคยได้ลูกเข้าห้องน้ำหรือเหยียดแข้งเหยียดขาคเลย ท่านจะนั่งพับเพียบอยู่ในท่าเดิม ตลอดเวลาและท่านก็ไม่เคยแสดงความเบื่อหน่ายลูกศิษย์ หรือญาติโยมด้วย พวกเราควรดูท่านเป็นตัวอย่าง และทำให้ได้ อดทนได้ได้เพียง ๑ ใน ๑๐๐ ของท่านก็พอแล้ว บางครั้งลูกศิษย์จะพูดอะไรทำอะไรให้หลวงพ่อเสียหายท่านก็นิ่งเฉย จนบางคนเคยคิดว่าหลวงพ่อใจดี นี่ก็จะพูดแซวหลวงพ่ออย่างไรก็ได้ ถ้าทุกคนคิดสักนิดก็จะรู้ว่าหลวงพ่อของเรานั้นท่าน “รู้” ทุกอย่าง อย่างว่าแต่เราทำหรือพูดออกไปเลย แค่เพียง “คิด” ท่านก็รับรู้ได้แล้ว ที่ไม่ตำหนิติเตียนใคร เพราะหลวงพ่อเป็นพระดี มีเมตตา ท่านให้อภัยในความไม่รู้ของลูกศิษย์เสมอ แต่เราจะเป็น “ผู้ไม่รู้” อยู่ตลอดเวลาเขี้ยวหรือ หลายคนมาฝึกปฏิบัติธรรมหลายครั้งแล้ว ต้องให้ได้ประโยชน์ ต้องเกิดผลในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้นบ้าง หลวงพ่อมีความมุ่งมั่นในการสั่งสอนศิษย์ ท่านจะพูดย้ำซ้ำซากในเรื่องเดิมๆ บ่อยมาก จนมีบางคนมาพูดว่า “หลวงพ่อพูดอะไรซ้ำๆ อยู่เสมอ” คนเหล่านี้คิดบ้างใหม่ว่า ขนาดหลวงพ่อพูดย้ำซ้ำซากในเรื่องเดิมๆ เช่น สอนให้ พ่อ – แม่ เป็นตัวอย่างที่ดี แก่ลูกสอนให้พ่อแม่อย่าทะเลาะกันให้ลูกเห็น สอนให้ใช้สติในการแก้ปัญหา ครอบครั้ว สอนให้สวดมนตร์ แม่เมตตา นั่งกรรมฐาน ซึ่งหลวงพ่อสอนมาเป็น ๑๐ - ๒๐ ปี แล้ว แต่ทุกคน ก็ยังทำตามไม่ได้ ถ้าพูดแค่ครั้ง ๒ ครั้ง จะมียิ่งแยะหรือ สำหรับข้าพเจ้าเองนั้น ฟังหลวงพ่อทุกครั้ง หลวงพ่อก็พูดเหมือนเดิม

แต่ข้าพเจ้าจะได้ข้อคิดใหม่ๆ มาทุกครั้ง บางคนฟังครั้งแรกยังตีความไม่เป็น พอฟังไป หลายครั้งเข้าก็เกิดความเข้าใจมากขึ้น ทั้งนี้ก็ต้องบอกว่าแล้วแต่บารมีของแต่ละคนที่สร้างมา

ข้าพเจ้าเป็นคนที่เรียกว่าเชื่อมั่นในตนเองสูง การที่ใครจะชักจูงให้คล้อยตามนั้นยากมาก คนที่รู้จักและใกล้ชิดข้าพเจ้าจะรู้ดี เมื่อแรกที่มาวัดและปฏิบัติก็พบและเห็นอะไรด้วยตนเอง แต่ก็ไม่เชื่อ ยิ่งตอนอ่านหนังสือกฎแห่งกรรม ธรรมปฏิบัติ ยิ่งมีความรู้สึกว่าเหลือเชื่อเข้าไปใหญ่ เพราะทุกคนเหมือนจะพรรณนาถึงความวิเศษของการปฏิบัติธรรม และคุณวิเศษของหลวงพ่อบ้างมากมาย ต่อเมื่อได้ปฏิบัตินานเข้าได้รู้ได้เห็นอะไรมากขึ้น โดยเฉพาะพลังแห่งความเมตตา และบารมีแห่งความดีของหลวงพ่อ ถึงวันนี้ข้าพเจ้าไม่แปลกใจอีกแล้ว จะมีก็แต่พยายามหาทางตอบแทนคุณความดีของหลวงพ่อ และพระศาสนาเท่านั้นเอง

หลวงพ่อบริการที่รักและห่วงลูกศิษย์มาก ท่านจะยกย่องลูกศิษย์เสมอเมื่อมีโอกาส (นั่นหมายถึงลูกศิษย์ดี หากเป็นลูกศิษย์ไม่ดี ท่านก็คงต้องเอามาพูดเพื่อไม่ให้เอาเยี่ยงอย่าง) มาในระยะหลังๆ นี้ ข้าพเจ้าสังเกตว่าหลวงพ่อเหนื่อยมาก บางครั้งดูท่าทางห่อถอยอยู่เล็กๆ แต่หลวงพ่อก็ยังต่อสู้ทั้งกับงานและความว่องไวยของสังขาร เพื่อเป็นมิ่งขวัญกำลังใจให้กับลูกศิษย์ต่อไป เมื่อครั้งที่หลวงพ่อบรรยายพิเศษที่ราชบุรี ซึ่งท่านขาบวมและเหนื่อยมากจนข้าพเจ้าสังเกตเห็น และนำมาปรารภให้เพื่อนนายทหารคนหนึ่งฟังว่า ข้าพเจ้าคิดผิดหรือถูกกันแน่ที่นิมนต์ครูบาอาจารย์ให้มาลำบาก เขาตอบว่า “หลวงพ่อบริการเหมือนเรือที่ใช้งานมานานแล้ว เราควรบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่ดี และเก็บไว้ชื่นชม หากนำมาใช้งานไม่นานก็จะผูกพังไม่เหลือเลย” ข้าพเจ้าร้องให้กับคำพูดนี้ จริงซึ้งนะ ถ้าหลวงพ่อยังอยู่เป็นมิ่งขวัญให้พวกเราไหว เราก็ซื่อใจแล้ว ถ้าพวกเราบกรวนหลวงพ่อ นิมนต์ให้ท่านเดินทางไปทางโน้นที่ทางนี้ที่ ท่านไม่มีเวลาได้พักผ่อน วันหนึ่งสังขารท่านก็ทรุด ทำไมเราไม่มาหาและกราบท่านที่นี่ ที่วัดอัมพวัน หรือหากมีภารกิจก็ขอให้มิ่งเท่าที่จำเป็น ท่าน

จะได้อยู่กับพวกเรานานๆ เล่า ข้าพเจ้าอยากจะบอกพวกเราว่า ปีนี้หลวงพ่อก็มีอายุ ๗๓ อย่างเข้าปีที่ ๗๔ แล้ว ท่าน ตรากตรำกับงานมามากมายนัก ลำพังกับแจกทุกวัน ๆ ละ ๒ รอบ และขึ้นศาลาเพื่อให้กรรมฐาน หรือรับการลาจากคณะปฏิบัติธรรม แต่ละคณะนั้นท่านก็เหนื่อยเหลือเกินแล้ว เราทุกคนที่เป็นลูกศิษย์ควรร่วมกันทำความดี เร่งสวดมนตร์ไหว้พระ ปฏิบัติกรรมฐาน ตามที่หลวงพ่อสอน เพื่อมิให้หลวงพ่อต้องห่วงใยพวกเรามากนัก ทุกวันนี้หลายคนยังทำตัวเป็นภาระให้ต้องห่วง เพราะมาหาหลวงพ่อเพื่อให้หลวงพ่อช่วย โดยไม่คิดจะช่วยตัวเองเลย ในแต่ละคืนกว่าหลวงพ่อจะได้พักผ่อนก็ดึกมาก เท่าที่รู้ท่านจะสงฆ์น้ำราวดู & ทุ่มกว่า จากนั้นนั่งเขียนหนังสือหรือรับโทรศัพท์จากลูกศิษย์ที่มีปัญหาโทรมาปรึกษา นอกจากนั้นยังต้องแม่เมตตาให้กับลูกศิษย์ทุกคน ส่วนใหญ่หลวงพ่อก็จะพักราวตี ๒ ล่วงไปแล้ว ซึ่งถ้าเป็นช่วงเข้าพรรษาก็จะตื่นมานำพระทำวัตรเช้าในโบสถ์ตอนตี ๓ ซึ่งแสดงว่าหลวงพ่อก็มีเวลาพักประมาณ ๑-๒ ชั่วโมง เท่านั้น ลองนึกดูว่าคนที่อายุ ๒๐-๓๐ ปี ยังแยะเลย แล้วหลวงพ่อก็อายุ ๗๔ ท่านอยู่ได้อย่างไร แม้เราทุกคนคิดว่าหลวงพ่อเก่งหลวงพ่อก็พิเศษกว่าคนอื่น แต่สังขารของหลวงพ่อก็ไม่แตกต่างจากพวกเราเลย ฉะนั้นทุกคนควรช่วยหลวงพ่อด้วยการเชื่อฟังคำสั่งสอนของหลวงพ่อ และประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดี ให้ท่านได้ชื่นใจ จะได้มีกำลังใจสู้ต่อไป ทุกวันนี้เหตุการณ์บ้านเมืองมีแต่ปัญหาหอรุมเร้า มากมาย บางอย่างลามปามเข้ามาถึงศาสนาด้วย หากเราไม่ช่วยกันจรรโลงพระศาสนาไว้ วันหนึ่งวัดของเราก็ไม่เหลือ หลวงพ่อก็จะไม่อยู่กับพวกเรา แล้วพวกเราจะทำอย่างไร ขอฝากข้อเขียนนี้ไว้เตือนใจพวกเราทุกคน มิให้ประมาท จงเร่งทำความดีเพื่อชาติใช้หนี้กรรมให้หมด อย่าให้เหลือไปถึงชาติต่อไปเลย หลวงพ่อเตือนพวกเรามาแล้ว

สุดท้ายนี้ลูกของอาราธนาบารมีแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และบารมีแห่งคุณความดีที่หลวงพ่อบำเพ็ญมา ได้โปรดเป็นปัจจัยให้หลวงพ่อก็มีความสุขพลานามัยแข็งแรงมีอายุยืนยาว เพื่อเป็นมิ่งขวัญของลูกศิษย์ต่อไป